



VELKÝ SOUBOJ

# KACHNY <sup>contra</sup> SLEPICE

BÁJNÝ PŘÍBĚH O INTRICE, PROPAGANDĚ A ZMARU



100% politicky  
nekorektní komiks

# KACHNY SLEPICE

CONTRA

100% politicky  
nekorektní komiks

100% politicky  
nekorektní komiks

## V hlavních rolích:



Slepice

Slepice jsou hnusné plemeno - kradou, lžou a podvádějí. Maskují se jako hosté chudí, jak jsou ale v Kačerově, je jim okamžitě hej.

Bez oddychu si stěžují prudí, přitom kachnám tvrdě vládnou, drže napadnou i labuť a husy, čest v sobě nemají vůbec žádnou.

Všechny poctivé opeřence mají brzy ve svých pařátech: kachnám, husám, labutím, jak otrokům se krátí dech.

Nový světový pořádek od slepic je totiž čirý voprux a nic víc.



Kachny

Kachny jsou skvělí opeřenci, dobré srdce, pracují rády a tvrdě, byly na sebe i právem hrdé, než nakukali jim slepičí umaštěnci, že být kachnou je vlastně zvrhlostí.

Začaly na sebe kydat tuny bláta a mocí opilé slepice poslouchat.

Pár jich nakonec zdrhlo tou největší rychlostí když v Kačerově nebylo už z čeho brát.

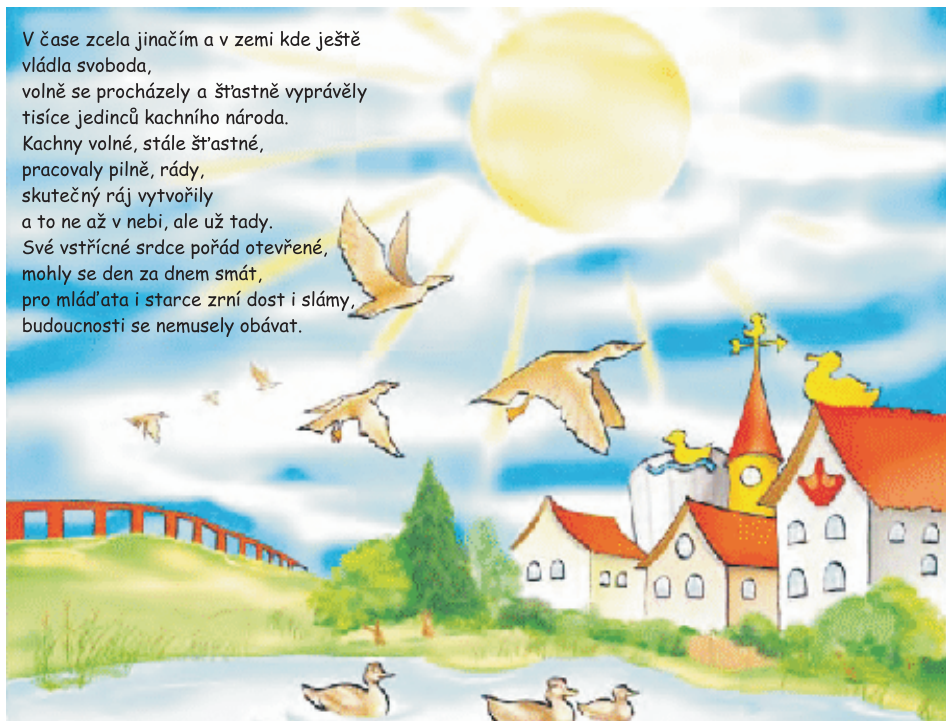


Husy

Husy jsou špička mezi drůbeží, společenské, chytré, žádni vypatlanci, rychle prokoukly slepičí lži o toleranci, a udatně se bránily jsa napadeny tou verbeží, nechtěly být ve své vlastní zemi psanci a napřáhly proti pěsti pěst. I když podlehly pak té ohromné přesile, zůstaly jim věrnost, velikost a čest.



V čase zcela jinačím a v zemi kde ještě  
vládla svoboda,  
volně se procházely a šťastně vyprávěly  
tisíce jedinců kachního národa.  
Kachny volné, stále šťastné,  
pracovaly pilně, rády,  
skutečný ráj vytvořily  
a to ne až v nebi, ale už tady.  
Své vstřícné srdce pořád otevřené,  
mohly se den za dnem smát,  
pro mlád'ata i starce zní dost i slámy,  
budoucnosti se nemusely obávat.



Na světě nic ale netrvá věčně,  
nemůžeš žít jen v míru, ve shodě,  
jak ránem rosa vypitá  
díky bezcitné přírodě,  
zatímco blaze usínáš  
a ke sladkým snům hledáš klíč,  
tvé krásné dny jsou spočtené  
a mír a pokoj jsou už pryč!



„Pomozte, ach pomozte,  
smrt je nám v patách, těsně za námi!  
Slitujte se nad námi chudáky!“,  
kdkáká to za kačerovskými branami.  
Cizí drůbež se tlačí dovnitř,  
před každou škvírkou slepice.  
A jejich žádostem je vyhověno,  
tak velí totiž stará kachní tradice.

Lišáka použily jako zástěrky -  
prý vyhnal je z domova jejich krásného.  
Jsou prý nemocné a chuděrky,  
nemají vůbec nic krom života svého holého.  
Kohouti, slípky i ta kuřátka žlutá  
plakali pěkně společně:  
"My před smrtí musíme prchat  
a vy si tu žijete tak báječně!"

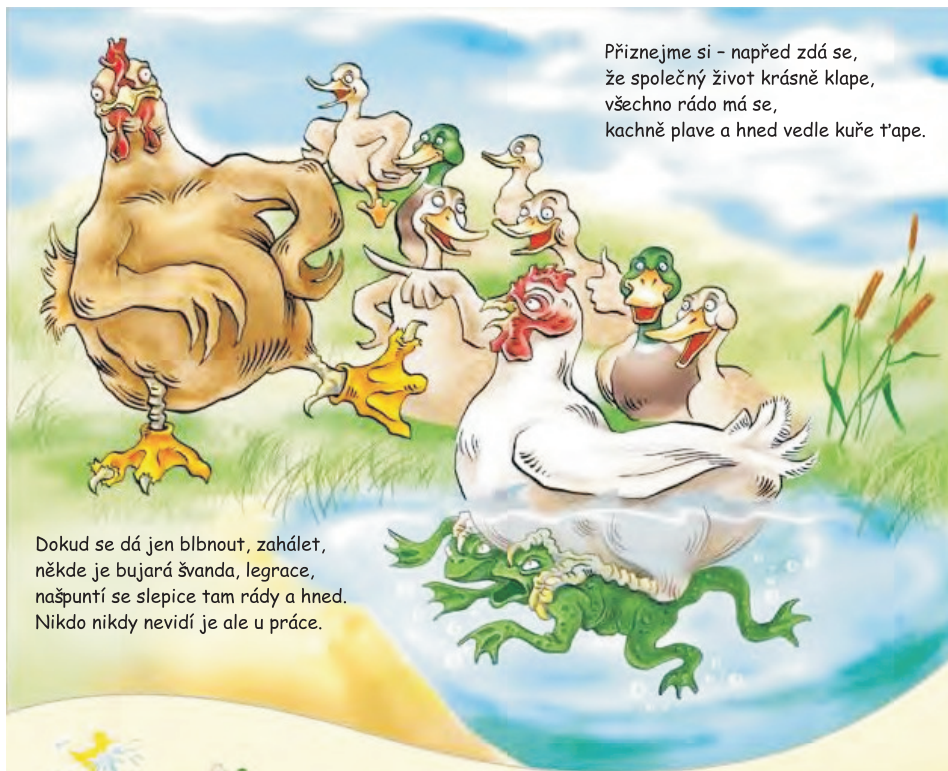


Dojaté kachny mají slzy v očích,  
ta hrozná situace vyráží jim dech:  
"Vás nepustit by byl prostě zločin!  
Přijměte prosím místo v našich  
domovech!"



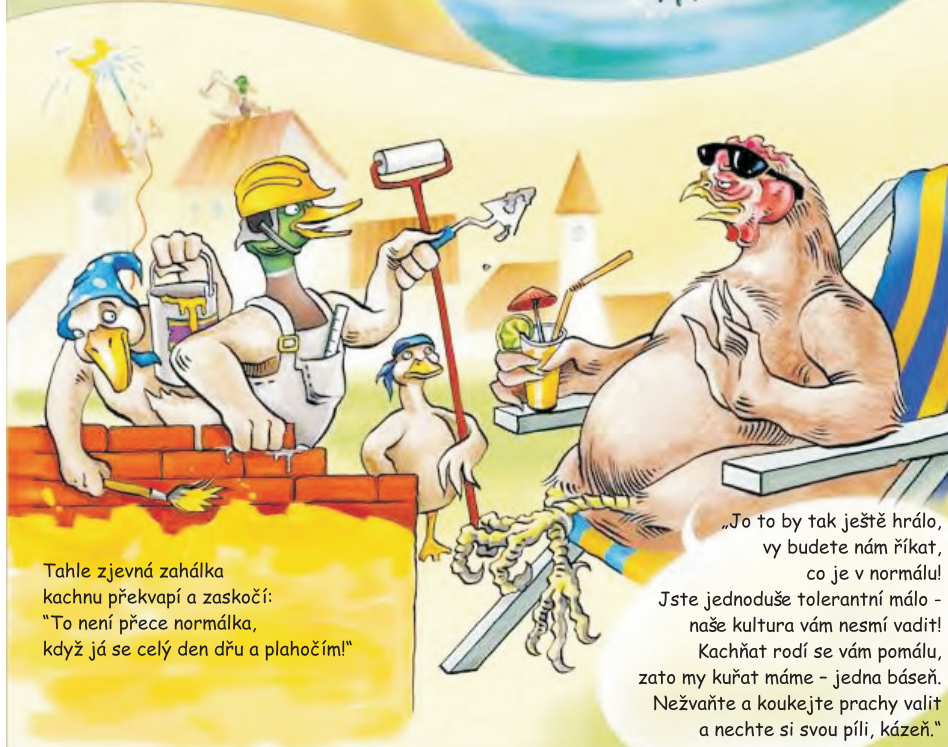
Tisíce ... tisíce ... tisíce  
slepíc - těch mrzkých tvorů -  
valí se přes kačerovské hranice,  
jak nákaza prasečí chřipky nebo moru.





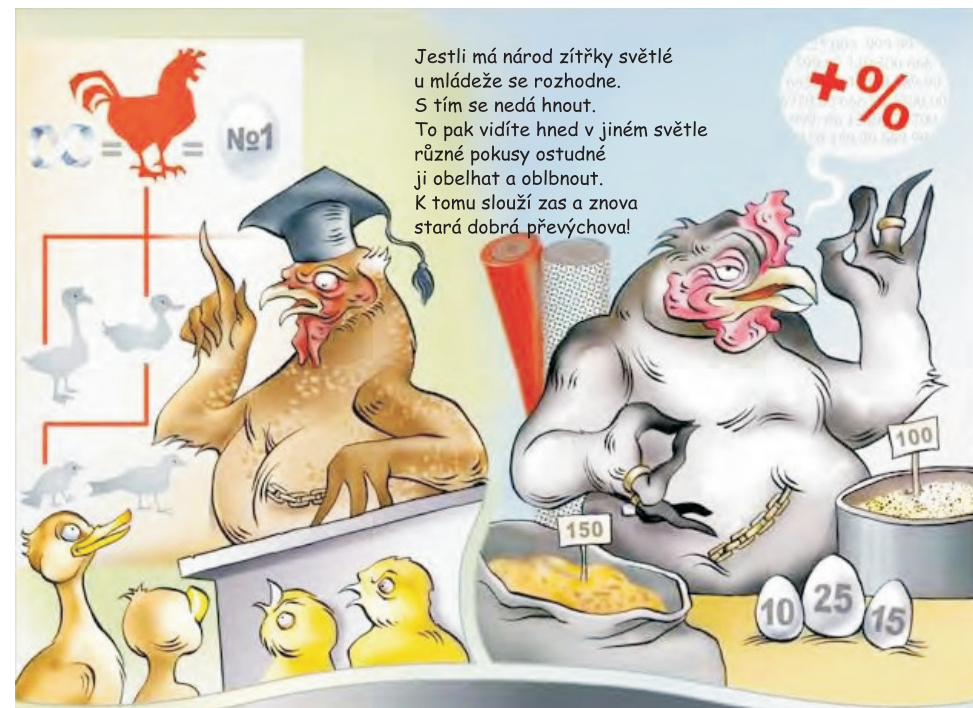
Přiznejme si - napřed zdá se,  
že společný život krásně klapě,  
všechno rádo má se,  
kachně plave a hned vedle kuře tape.

Dokud se dá jen blbnout, zahálet,  
někde je bujará švanda, legrace,  
našpuntí se slepice tam rády a hned.  
Nikdo nikdy nevidí je ale u práce.



Tahle zjevná zahálka  
kachnu překvapí a zaskočí:  
"To není přece normálka,  
když já se celý den dřu a plahočím!"

„Jo to by tak ještě hrálo,  
vy budete nám říkat,  
co je v normálu!  
Jste jednoduše tolerantní málo -  
naše kultura vám nesmí vadit!  
Kachňat rodí se vám pomálu,  
zato my kuřat máme - jedna báseň.  
Nežvaňte a koukejte prachy valit  
a nechte si svou píli, kázeň.“



Jestli má národ zítřky světlé  
u mládeže se rozhodne.  
S tím se nedá hnout.  
To pak vidíte hned v jiném světlé  
různé pokusy ostudné  
ji obelhat a oblnout.  
K tomu slouží zas a znova  
stará dobrá převýchova!

+%



Vše skvělé co v životě smysl dává  
je náhle bullshit, slepice kdáká.  
A když slípka pak i „rovná“ je,  
znamená to jen, že vždycky vyhraje.



Jako naše děti jsou kachňata,  
rozpustilá, samý chvat.  
O ta svá malá mrňata  
máma se musí postarat,  
vařit jim a zašívat.  
Na čem ale záleží nejvíce,  
na jejich výchovu totiž,  
monopol má stát.. pardon, slepice -  
a to je tu ta potíž.

Zděšená máma: „Mě z vás trefí snad,  
koukejte si ale hned jít zaplavat!  
Kdo znechtivil vám tak to plavání?  
To vážně pitomostí zavání.“



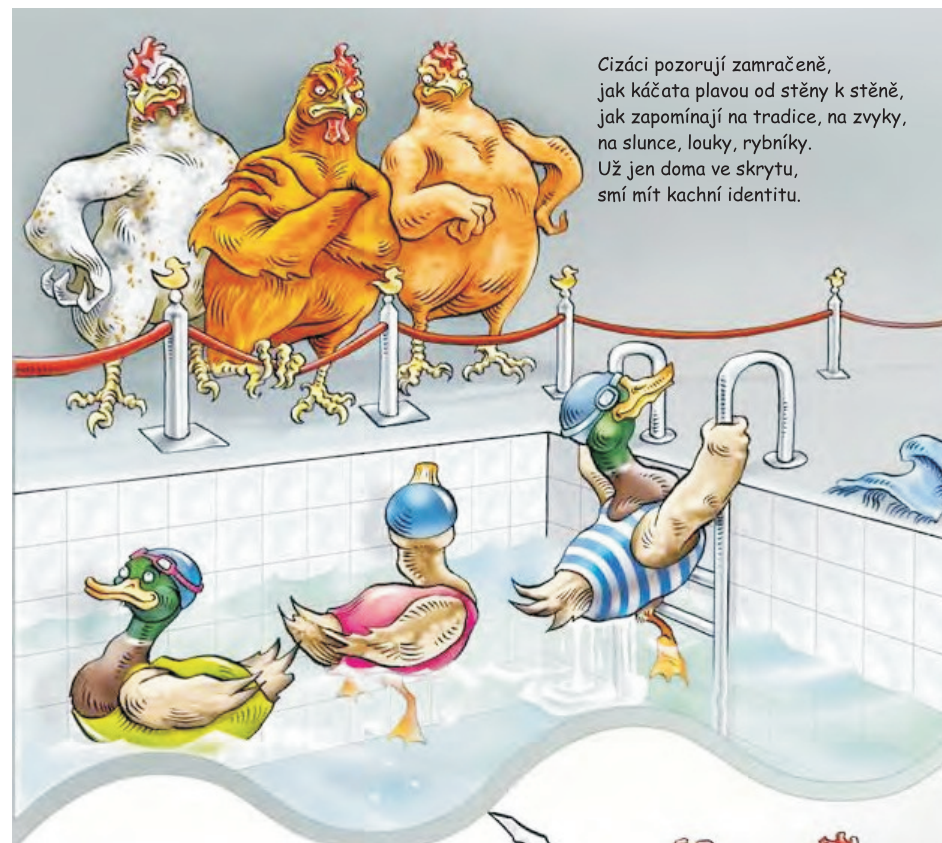
Kachny jsou špatné, slípky skvělé,  
to jejím dětem předčítají.  
Kachně se dech vzteky tají,  
na učebnice zírá oněměle.



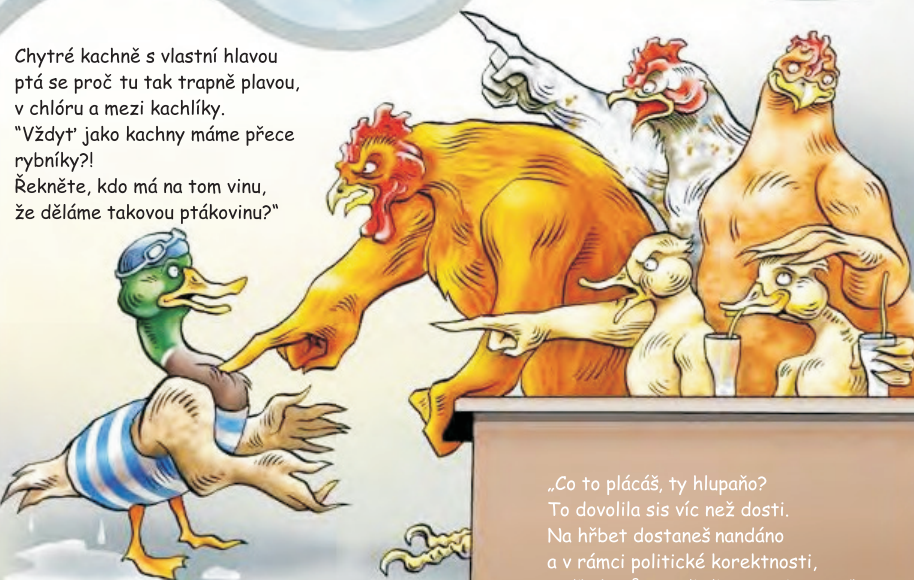
„Ty stará strukturo“, ozve se z hejna,  
„že plavat umíme je blud.  
Ze školky víme - kachna je stejná  
jako každá rovná slepička.  
Nebudeme poslouchat tě jako doposud,  
i když jsi naše mamička.“



„Ach, moje milé, malé dítě  
je to vše tak zapeklité,  
ve vzduchu už cítím smrt.  
Čekají nás kruté dny.  
Už nejsme národ jednotný,  
náš krásný život napadrt‘.  
Není přece samo sebou,  
že zaživa nám peří derou!“



Cizáci pozorují zamračeně,  
jak káčata plavou od stěny k stěně,  
jak zapomínají na tradice, na zvyky,  
na slunce, louky, rybníky.  
Už jen doma ve skrytu,  
smí mít kachní identitu.



Chytré kachně s vlastní hlavou  
ptá se proč tu tak trapně plavou,  
v chlóru a mezi kachlíky.  
„Vždyť jako kachny máme přece  
rybníky?!  
Řekněte, kdo má na tom vinu,  
že děláme takovou ptákovinu?“

„Co to plácáš, ty hlupaňo?  
To dovolila sis víc než dosti.  
Na hřbet dostaneš nandáno  
a v rámci politické korektnosti,  
ve škole zůstaneš už jen za branou.“



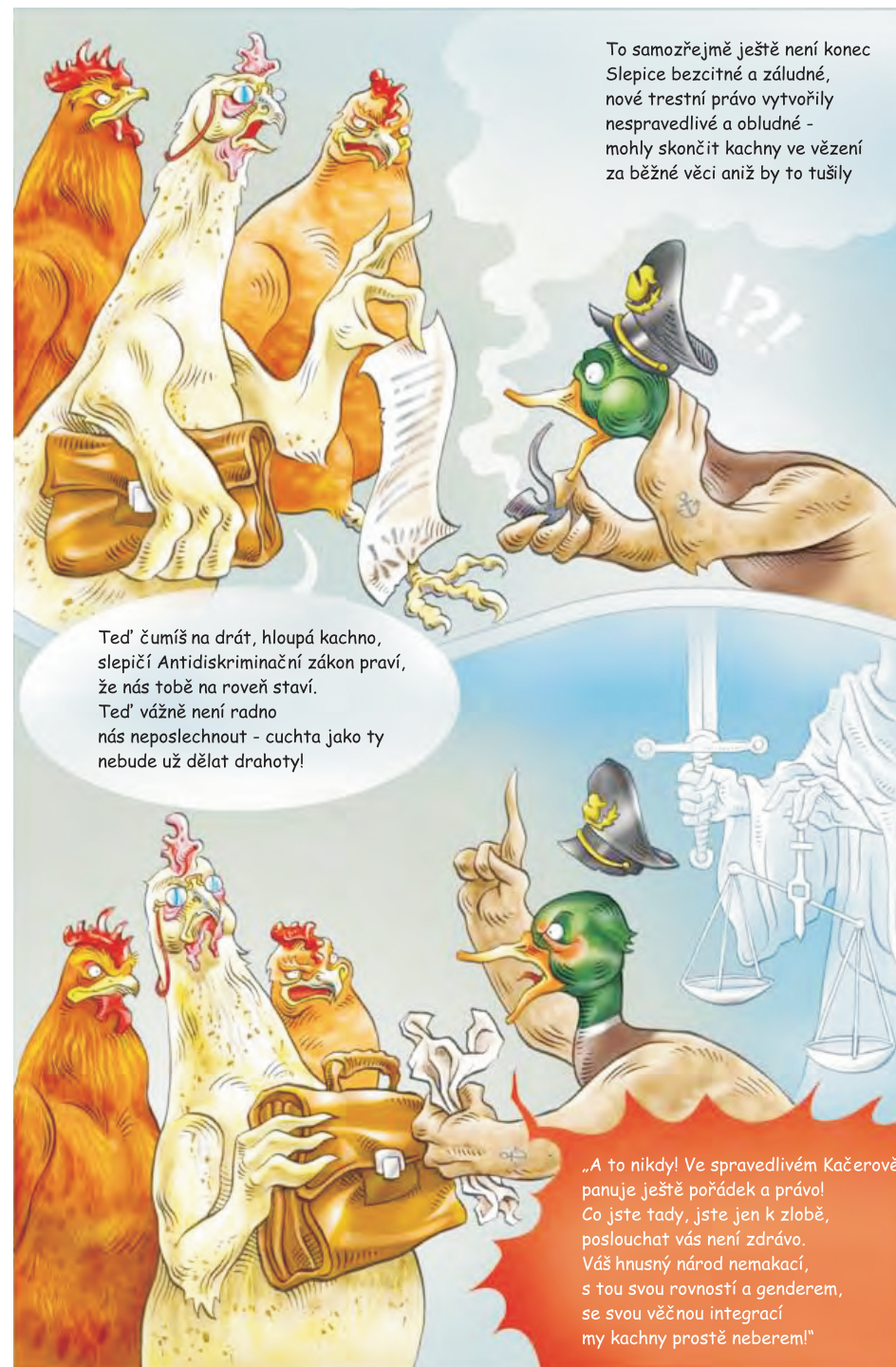
Všude kachny jak kuřata chtějí vypadat  
a kachny se mezi sebou začínají napadat.  
Co stalo se těm ptákům jen?

Titulek Mladá kachna DNES:



„Poslední bitva vzplála,  
dejme se na pochod!  
Slepice musí vybojovat  
práva pro kachní rod! Hahahaha!“

Kachní lid teď bez ustání  
vystaven je napětí  
V televizi, kině, časáku,  
slepice mají kachny na háku,  
kydají na ně všechnu špínu  
a ty ještě zatleskají, prostáčky,  
prý na všem nesou vinu,  
jsou prostě fackovací panáčci.



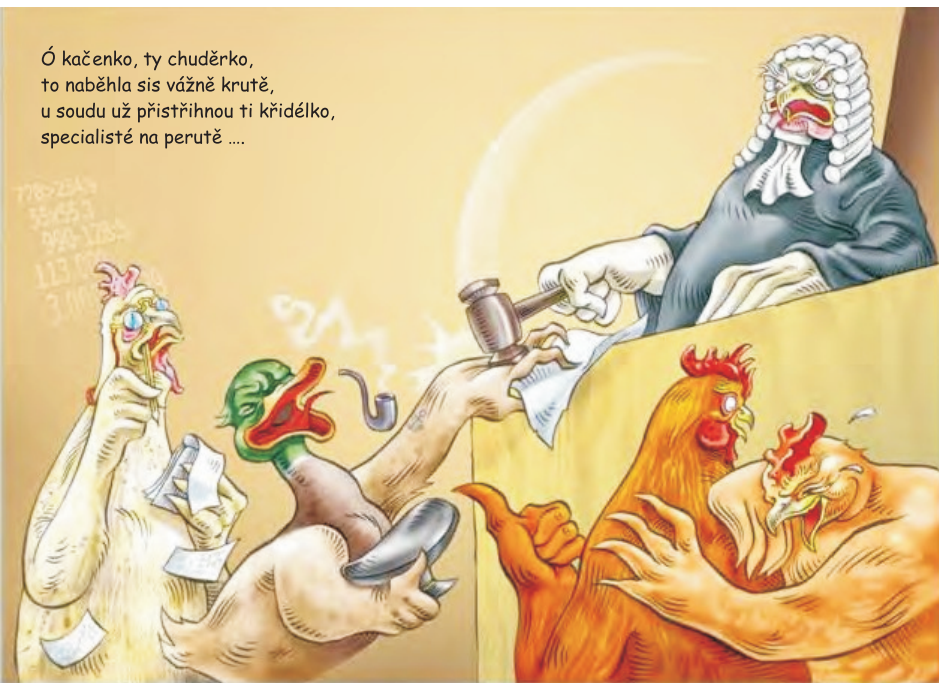
To samozřejmě ještě není konec  
Slepice bezcenné a zálučné,  
nové trestní právo vytvořily  
nespravedlivé a oblundné -  
mohly skončit kachny ve vězení  
za běžné věci aniž by to tušily

Teď čumíš na drát, hloupá kachno,  
slepičí Antidiskriminační zákon praví,  
že nás tobě na roveň staví.  
Teď vážně není radno  
nás neposlechnout - cuchtá jako ty  
nebude už dělat drahoty!

„A to nikdy! Ve spravedlivém Kačerově  
panuje ještě pořádek a právo!  
Co jste tady, jste jen k zlobě,  
poslouchat vás není zdrávo.  
Váš hnusný národ nemakací,  
s tou svou rovností a genderem,  
se svou věčnou integrací  
my kachny prostě neberem!“



Ó kačenko, ty chuděrko,  
to naběhla sis vážně krutě,  
u soudu už přistřihnou ti křídélko,  
specialisté na perutě ....



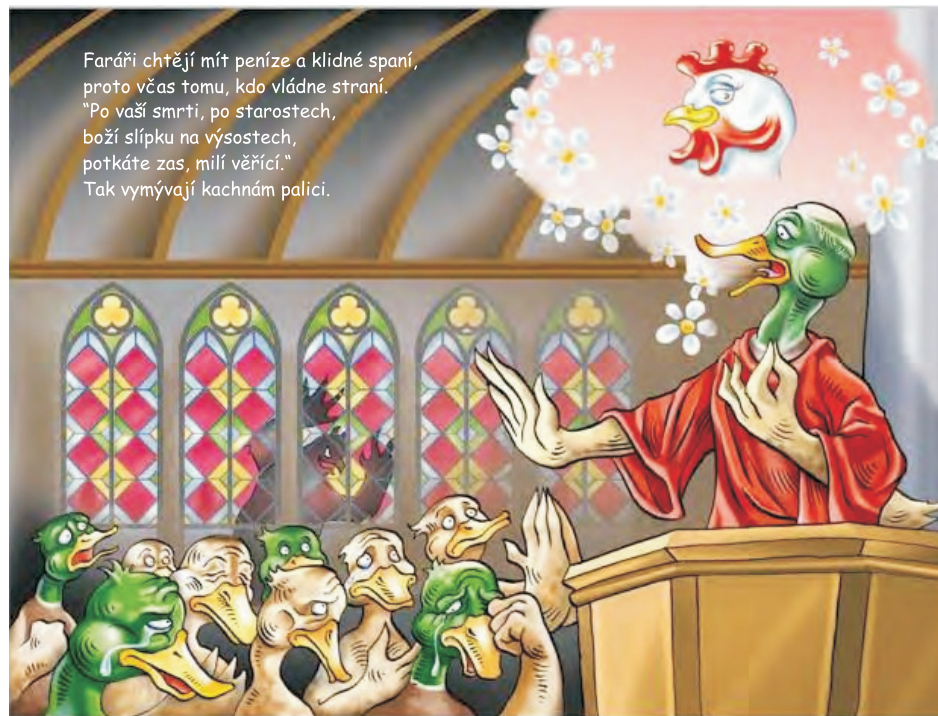
... arogantní slepice v taláru  
za potlačení slepičího práva  
příkaz na dva roky vězení ti dává -  
to že je zrovna v dobrém rozmaru.

Nedoufej ani, že má slípka svědomí,  
když řekneš pouze, co se běžně ví,  
udělá z tebe rasistu,  
neonácka, fašistu!

**Boj proti rasismu  
- proti kachní nadutosti,**



Faráři chtějí mít peníze a klidné spaní,  
proto včas tomu, kdo vládne straní.  
"Po vaší smrti, po starostech,  
boží slípku na výsostech,  
potkáte zas, milí věřící."  
Tak vymývají kachnám palici.

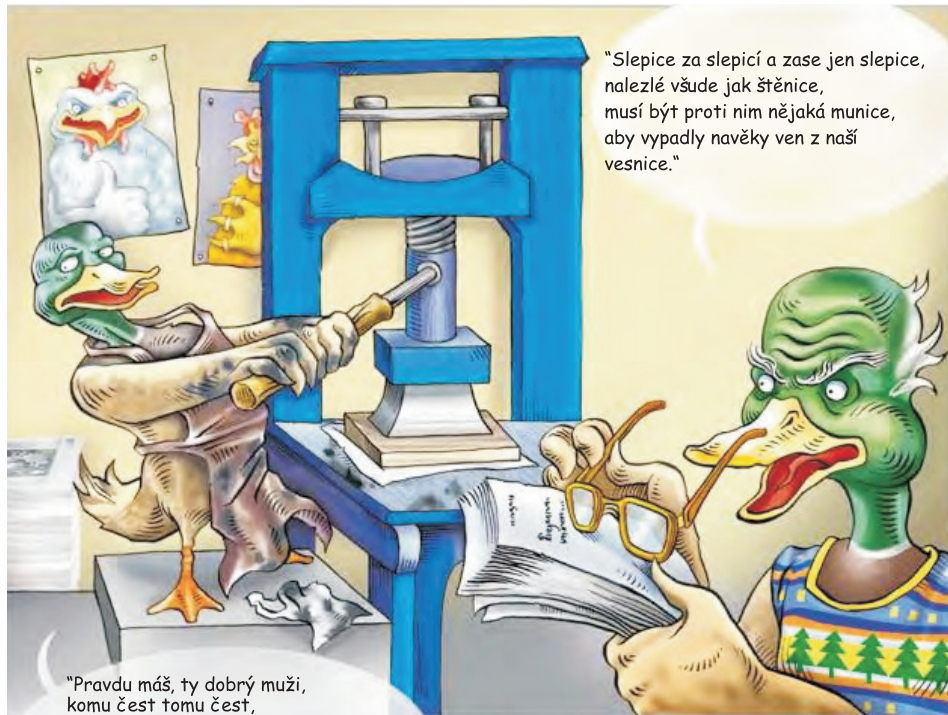


„Je to špatné, vskutku špatné“,  
píše básník Lemra,  
„co udělaly z naší země krásné,  
o důstojnost musíme škemrat.“

„Vzhůru Kachny, vy národe velkolepý,  
svrhňte své okovy,  
meče zvedněte a cepy,  
nepřáteli svými naplňte hřbitovy ...“  
rýmuje Lemra trochu zdouhavě,  
zavřený ve své básnické enklávě,  
kde policie už stokrát slídila  
a odposlouchává mu i mobila,  
„... povstaň národe nezkrotný  
a Kačerov bude zas svobodný!“

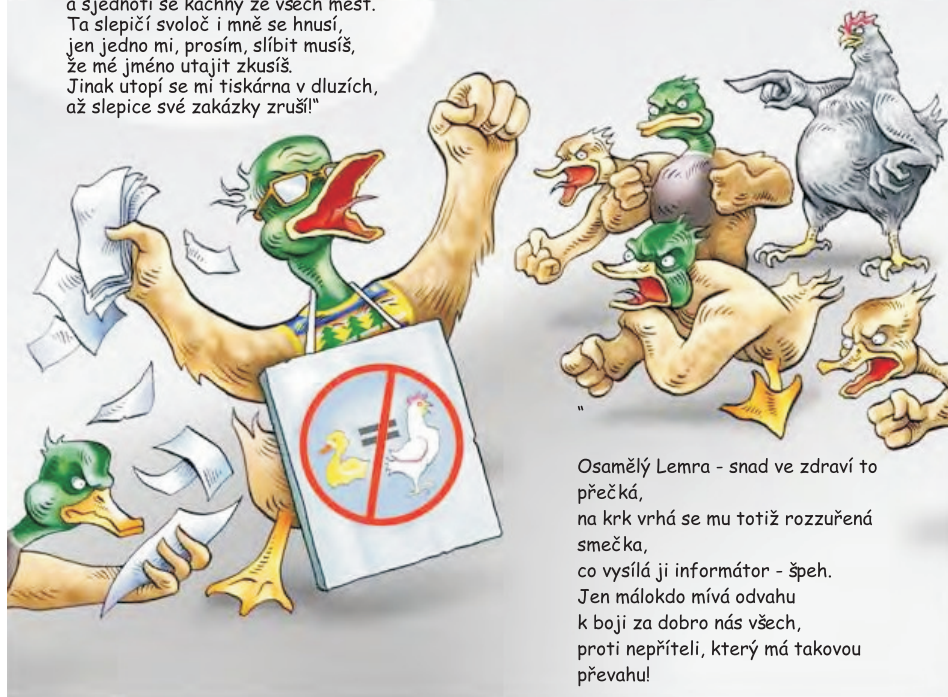






"Slepice za slepicí a zase jen slepice, nalezlé všude jak štěnice, musí být proti nim nějaká munice, aby vypadly navěky ven z naší vesnice."

"Pravdu máš, ty dobrý muži, komu čest tomu čest, ať slyší to každý kdo má uši, a sjednotí se kachny ze všech měst. Ta slepičí svoloč i mně se hnusí, jen jedno mi, prosím, slíbit musíš, že mé jméno utajit zkusíš. Jinak utopí se mi tiskárna v dlužích, až slepice své zakázky zruší!"

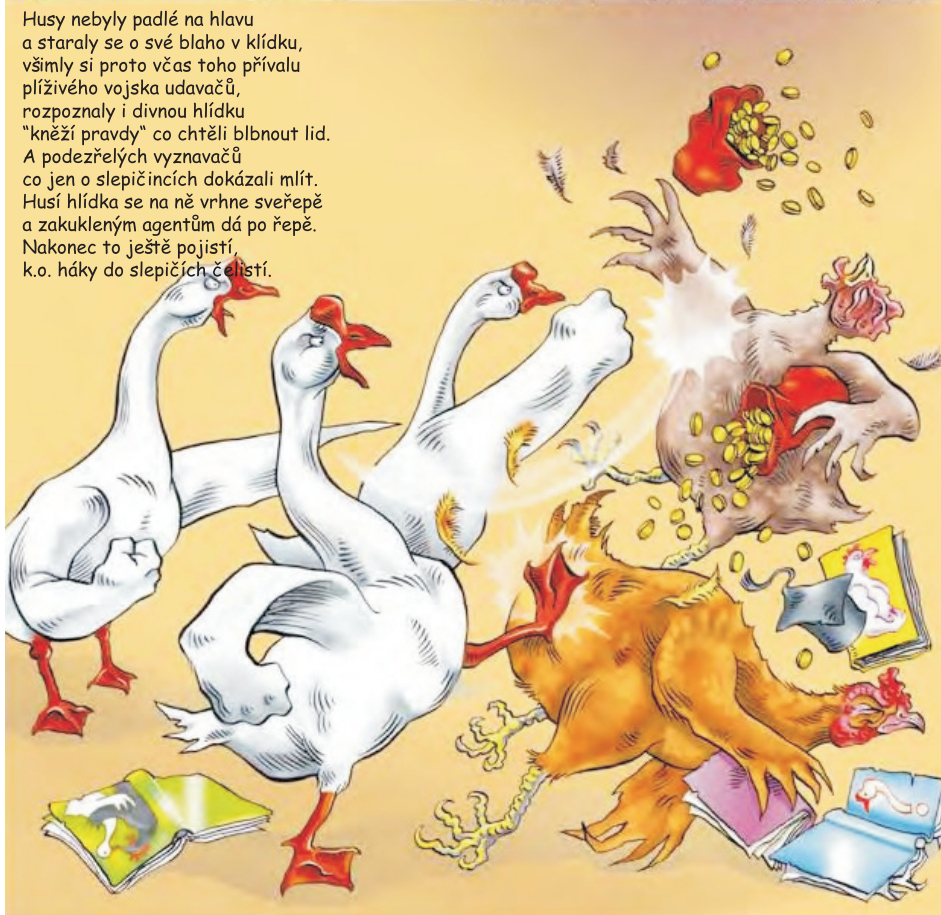


Osamělý Lemra - snad ve zdraví to přežká, na krk vrhá se mu totiž rozzuřená smečka, co vysílá ji informátor - špeh. Jen málokdo mívá odvahu k boji za dobro nás všech, proti nepříteli, který má takovou převahu!



A i když svět byl slepic plný, jen dvě hodinky letu na sever, nacházelo se město zatím bez poskvrny, kde by zatočili s každým sprejerem. Žily tam zcela spokojené husy, žádná cizácká svoloč lecjaká. Slepice startovaly marné pokusy - slepičí zlato husy prostě neláká.

Husy nebyly padlé na hlavu a staraly se o své blaho v klídku, všimly si proto včas toho přívalu plíživého vojska udavačů, rozpoznaly i divnou hlídku "kněží pravdy" co chtěli blbnout lid. A podezřelých vyznavačů co jen o slepičincích dokázali mlít. Husí hlídka se na ně vrhne sveřepě a zakukleným agentům dá po řepě. Nakonec to ještě pojistí, k.o. háky do slepičích čelistí.





Husí říše zůstala beze škody  
v tento osudový den.  
Spojil se lid domorodý,  
když zákeřně byl napaden.

Ze všech médií a ze všech kanálů,  
linou se lži o přepadení husami,  
dělají prý tisíce naschválů  
a valí se přes hranice jako tsunami.



Vrátili se ti paraziti,  
do Kačerova pěkně zbití.  
Strachem přímo zapáchali.  
Kachny přísahou si hned zavázali:  
"Budete nás mstít až do skonání světa,  
dokud nebude po všech husách veta."

Na hrubý pytel patří hrubá záplata,  
proto rozhodnou slípky, že jejich  
odplata,  
bude za každou ránu jedna lež  
v novinách co ráno čteš.

To nebyl už svět normální, ale jen  
karikatura,  
kachny už zapomněly, jak mívaly se  
skvěle,  
veřejné mínění ovládla slepičí cenzura -  
směsice polopravd a zfalšovaných  
výzkumů.  
Kachny myslely si, že zastávají své  
zájmy domnělé,  
chovaly se ale proti zdravému rozumu.  
Byly už zcela vymaštěné, můžem tvrdit  
směle.

Dostaly nový obraz nepřítele:  
"Husy ohrožují světový mír!  
Každá kachna co má kus cti v těle  
proto bojovat půjde ze všech sil!"

Zlato, lesk a ovace  
různí řiťolezci kasírují.  
A mladí je ještě obdivují,  
že umí bohatnout bez práce.

Nejchytřejších kachen zbytek,  
ach můj ty smutku,  
chápe, že jde vše v rakvi pod náhrobek,  
co pro kachní lid mělo kdy smysl.  
Bohužel je dnes ale vskutku  
lepší držet zobák na zámeck.  
Veřejný život jim pěkně zkysl,  
i když si říkají: My se nedáme.





Mládež zapírá svůj původ, plémě,  
způsoby,  
zásadně neposlouchá dobré rady,  
její fanatismus je ujetý a chorobný -  
jen koukněte se na ty blbce tady.

V šerém tichu vládních kanceláří,  
slepičí bratrstvo své vraždy plánuje,  
jedu plné kotle vaří  
i když stále lidská práva skloňuje.

Smrt s kosou vrhá se stále častěji  
mezi husy, do jejich semknutých řad.  
Hrdinové padnou s nožem vprostřed  
zad  
zavraždění dříve než se nadějí.  
I v umírání jsou ale své vlasti věrní,  
odvážní, stateční a pevní.



V troskách, popelu a suti je husí říše  
prastará.  
Oslavy slepičího vítězství jsou v plném  
proudu.  
Však Satan se už o ně postará,  
až nastane den posledního soudu!

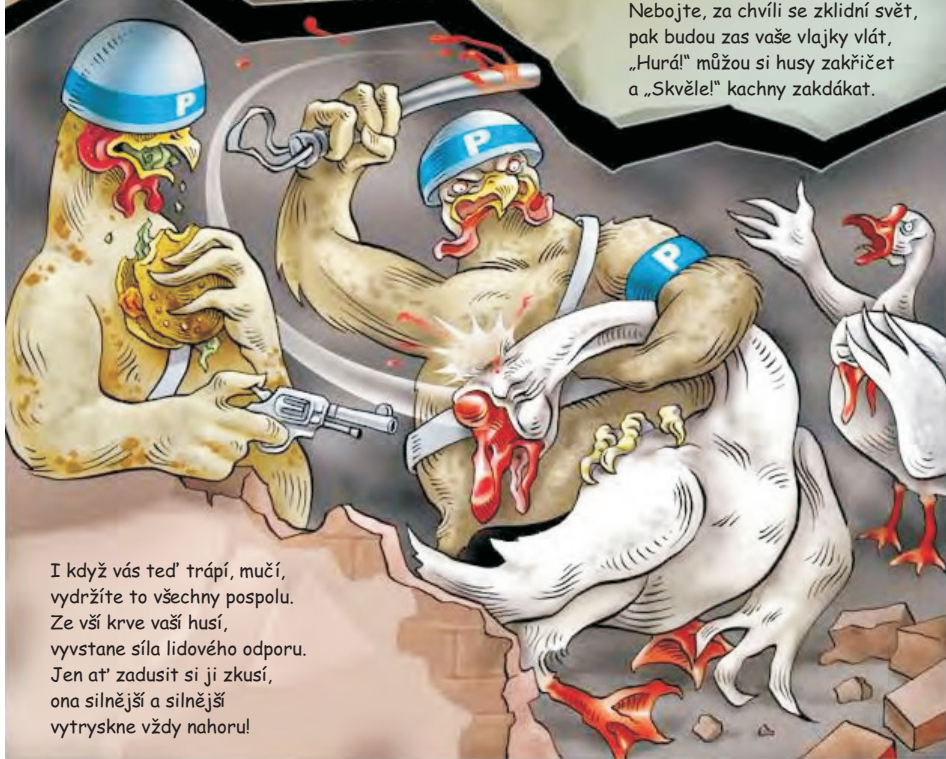
Pryč je doba skvělá,  
co byla dříve, byla prve,  
dobu novou avizují mrtvá těla,  
dobu plnou krve.



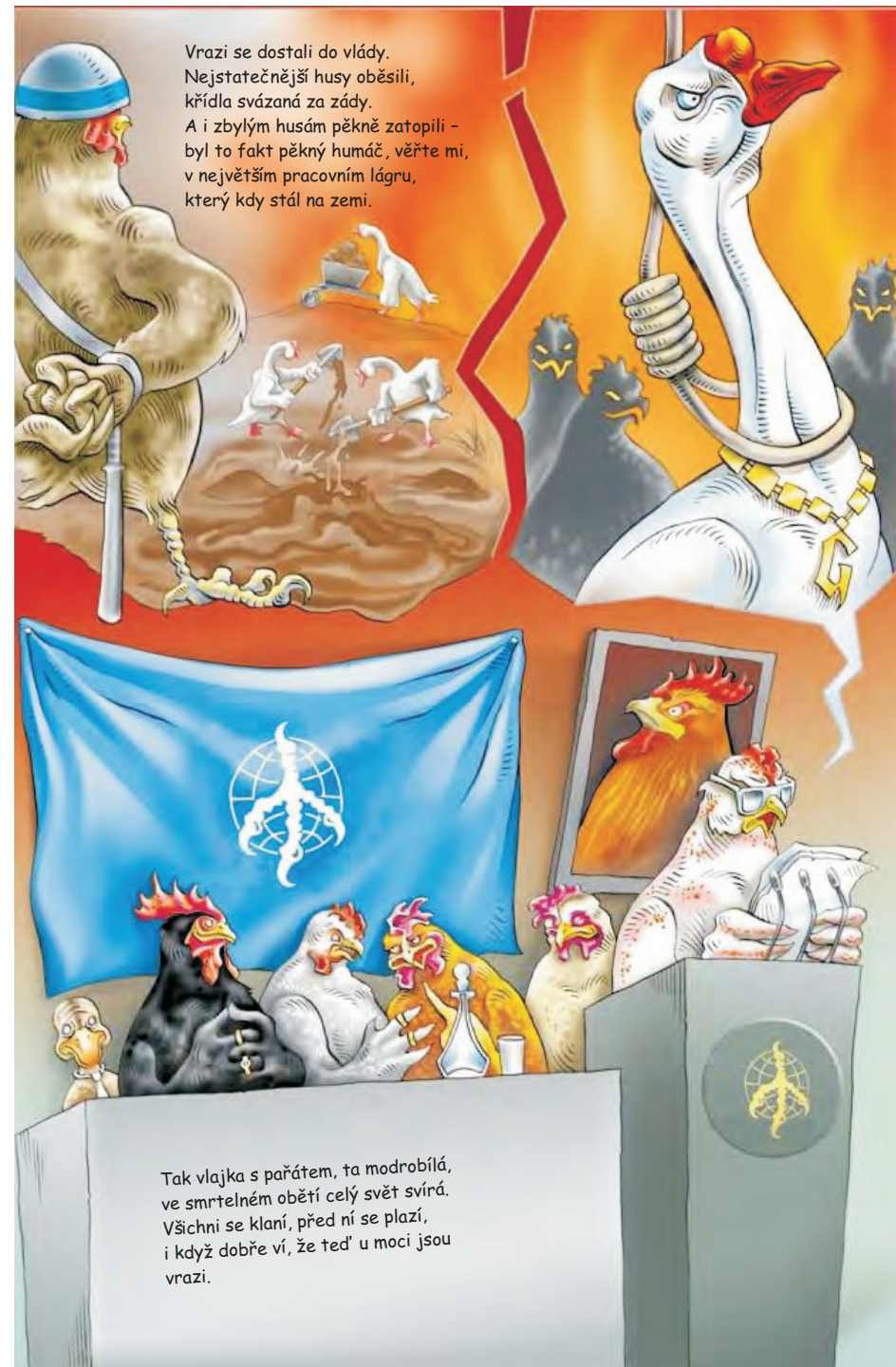


Do zbaběle modré vlajky vítr duje.  
V ulicích armáda mrzkých pobudů  
se bohorovně roztahuje:  
„zdrastvujtě, síghajl, haudujudů“.

Nebojte, za chvíli se zklidní svět,  
pak budou zas vaše vlajky vlát,  
„Hurá!“ můžou si husy zakřičet  
a „Skvěle!“ kachny zakdkákat.



I když vás teď trápí, mučí,  
vydržíte to všechny pospolu.  
Ze vši krve vaší husí,  
vyvstane síla lidového odporu.  
Jen ať zadusit si ji zkusí,  
ona silnější a silnější  
vytryskne vždy nahoru!



Vrazi se dostali do vlády.  
Nejstatečnější husy oběsili,  
křídla svázaná za zády.  
A i zbylým husám pěkně zatopili -  
byl to fakt pěkný humáč, věřte mi,  
v největším pracovním lágru,  
který kdy stál na zemi.

Tak vlajka s pařátem, ta modrobílá,  
ve smrtelném obětí celý svět svírá.  
Všichni se klaní, před ní se plazí,  
i když dobře ví, že teď u moci jsou  
vrazi.



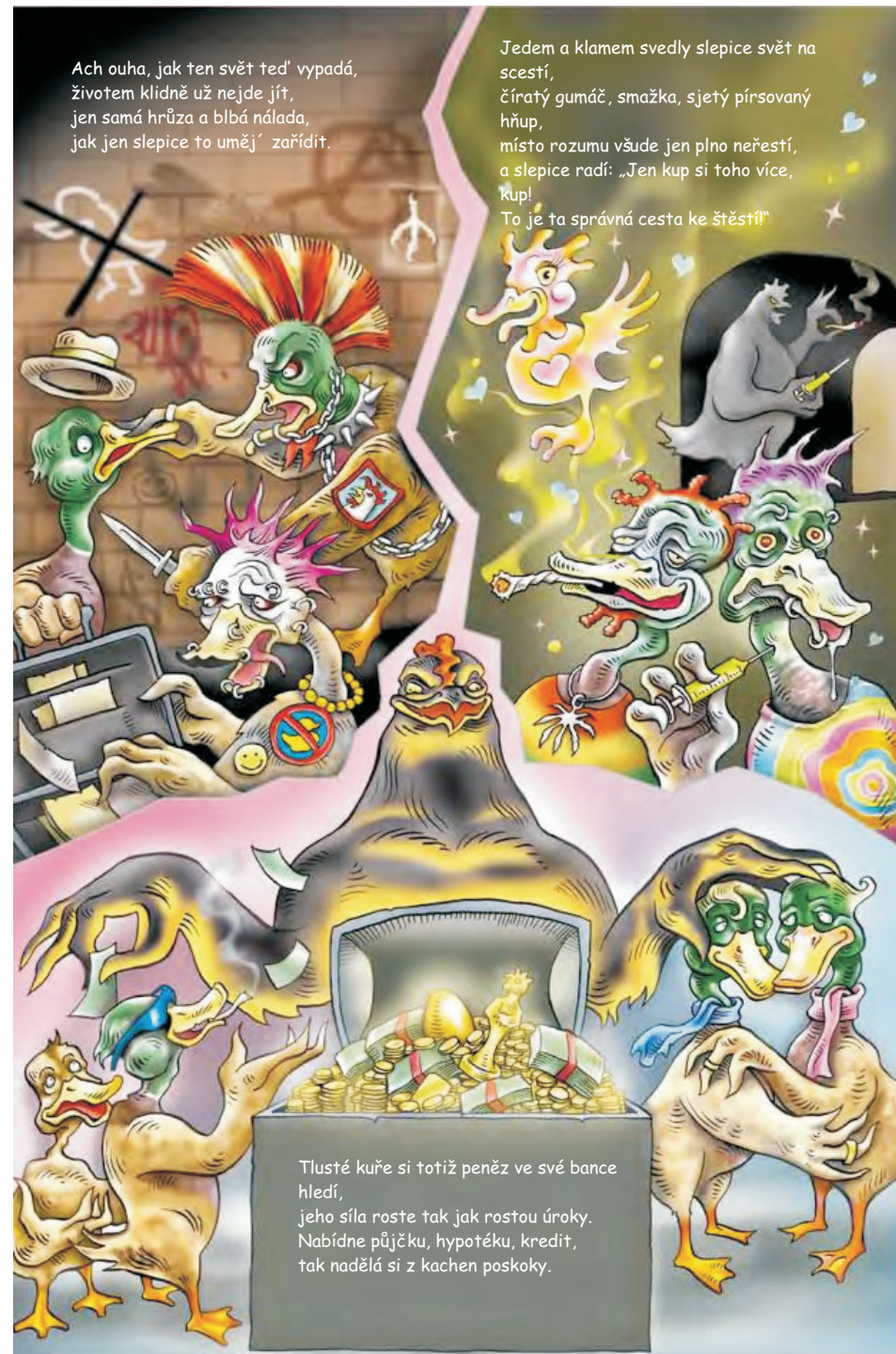
Labuť nejsou žádné poseroutky,  
nepřeji si aby byl i s nimi amen,  
když slepice na ně dostanou choutky,  
opevní se dobře v pevnosti Labuť  
Kámen.



„Do zbraně, labuť, máme přece jasno,  
že ubránit musíme naši zemi krásnou!  
Současně já proklínám váš rod,  
odporné slepice i zblbnuté kačeny,  
co vy jste to jen za národ -  
chamrad' a ohloupené Boženy!“

„Tak to teda máte smůlu!“,  
halasí slípka s tankovými řetězy.  
Ohromná armáda se valí vzhůru,  
kdo zadrží ji, kdo jí cestu zamezí?  
A tak přece jen byl s labuťmi amen,  
se zdmi, věžemi a ostnatým drátem!

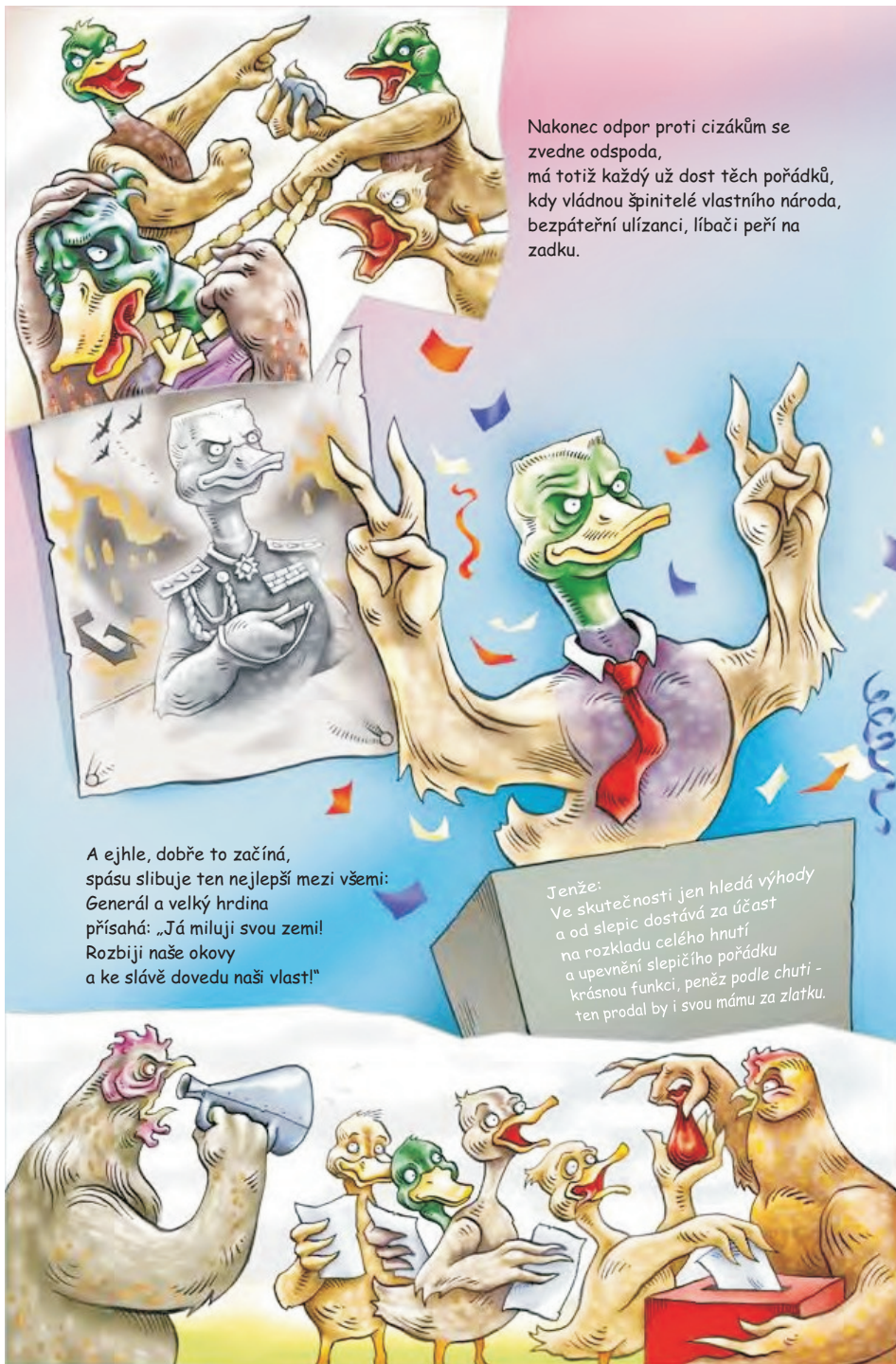
Ach ouha, jak ten svět teď vypadá,  
životem klidně už nejde jít,  
jen samá hrůza a blbá nálada,  
jak jen slepice to uměj' zařídit.



Jedem a klamem svedly slepice svět na  
scestí,  
čirnatý gumáč, smažka, sjetý pírsovaný  
hňup,  
místo rozumu všude jen plno neřestí,  
a slepice radí: „Jen kup si toho více,  
Kup!  
To je ta správná cesta ke štěstí!“

Tlusté kuře si totiž peněz ve své bance  
hledí,  
jeho síla roste tak jak rostou úroky.  
Nabídne půjčku, hypotéku, kredit,  
tak nadělá si z kachen poskoky.





Nakonec odpor proti cizákům se zvedne odpoda, má totiž každý už dost těch pořádků, kdy vládnu špinitelé vlastního národa, bezpáteční ulízanci, líbači peří na zadku.

A ejhle, dobře to začíná, spásu slibuje ten nejlepší mezi všemi: Generál a velký hrdina přísahá: „Já miluji svou zemi! Rozbijí naše okovy a ke slávě dovedu naši vlast!“

Jenže: Ve skutečnosti jen hledá výhody a od slepic dostává za účast na rozkladu celého hnutí a upevnění slepičího pořádku krásnou funkci, peněz podle chuti - ten prodal by i svou mámu za zlatku.



Tak se jen číhni, milé kachně, jaký svět ti tu máma s tátou nechali. Když měli bojovat, tak místo toho chrápali, až je v něm všechno zcela na dně.

Že je ti úzko, že máš zlost? Těm ničemu teď budeš sloužit, až se z tebe bude kouřit. To je celá tvoje budoucnost!

Násilí, zločin. V noci i ve dne po práci. A nazpět žádná cesta nevede. Je to fakt hustý a ne že ne co provádějí tu ti cizáci.



Nezbývá než zdrhnout spolu,  
řít: „Sbohem vlasti má  
už zdaleka ne tak milená.“  
A letět k severnímu pólu.



Báječně se kačeny teď mají,  
z té plané, pusté divočiny,  
udělaly lány orné hlíny  
a žijí si zas jak v ráji.

Tak historie se opakuje.  
Pilné kachny se tam usadily,  
s výstavbou města si poradily,  
co Nový Kačerov teď sluje.

Jak se to ale opakuje všechno,  
ti chytří z vás už napřed vědět musí,  
že každý grázl to vždy znovu zkouší.  
A tak rady vědělo by si i malé děčko,  
když .... „Pomozte, ach pomozte,  
smrt je nám v patách, těsně za námi!  
Slitujte se nad námi chudáky!“,  
kdáák to náhle za kačerovskými  
branami.



Slepičáci brečí, kňučí, zkoušej prostě  
všecko,  
jejich triky zná už ale každý malý  
děčko:

„Slitujte se, slitujte,  
svědomí své zpytujte ...“

Voják ani náhodou nepustí je sem!  
I když není žádný necita,  
řádění slepic zná už dosyta -  
zajistí vrata raději ještě jedním řetězem.

Jaké je z téhle bajky poučení?  
**CIZÍ PTÁKY POSLUCHAT  
DOBŘÍ NÁPAD NENÍ!**

Myslí to s vámi dobře, kdo vám poví:  
„Chcete být vážně šťastní?  
Pak spolehněte se na rozum vlastní  
a hrdí buďte, opravdoví!“